

..שילמדו לשבת על כסא! - אמר יוסקוביץ

א ותו יום בו נענינו לסיסמה לאן הולכים האנשים? — למיפגן הפרשים! פגשנו בדרך את זאב ("יוסקוביץ") יוסיפון ותמהנו מה ענין יש ליהודי כמוהו ב"סוסיס".

"אני לא הולך למיפגן הפרעושים", השיב יוסקוביץ, "אני הולך להצגה של משה הלוי בבית לסיין". עכשיו, מכיון שראינו ש"יוסקוביץ" יש דיעה קדומה על סוסיס, חקרנו לסיבת הדבר.

"אין לי שום דבר נגד מיפגן הפרעושים", הסביר יוסקוביץ, "אלא מה — שיש כאן עניין של חוסר-פרופורציה. הנה, דוקא אמא שלי היתה רוכבת טוב מאוד על סוס. היא היתה בתו של חסיד מקוצק, שהיתה לו אחוזה גדולה. היתה לה אפילו מורה מיר-הדת שהיתה מלמדת אותה צרפתית ואת השמלות שלה היתה נוסעת לקנות ברארשה. כל יום היתה מסיירת עם אחותה באחוזה רכובה על סוס. שם בגולה, זה מתאים. אבל פה בארץ? שירכבו על חמור, זה יותר מתאים לנוף. מה הם כבר יכולים להראות לי

כבר בדרך! הודיעו המארגנים שרק השר היודע לרכב נענה להזמנתם. זה בסדר, אשכול הגיעו" ויוסי בנאי, שלא יכול היה לראות מלמעלה את במת המוזמנים בדרך את הקהל ואת "כבוד שרי הממשלה" קשה לדעת את מי חשבו המארגנים לאשכול, על כל פנים, שר האוצר, המוכר למשלמי-המיסים, לא בא אף הוא.

אחר-כך בישר יוסי בחגיגות כי נשיא הכבוד של אגודת הפרש הישראלי, זקן הישומרים, אברהם שפירא, עומד להיכנס בכל רגע למיגרש. השער נפתח. כולם חיפשו את דמותו הפאטריארכלית של שפירא על גבי סוס אציל. תחת זאת הגיחה בשקט מוגינת שירות אפורה, שהביאה את שפירא אל בימת-המוזמנים.

חמש הדקות הבאות הוקדשו לעמידת דום של זקן השומרים בפני הצלמים, למטרות הנצחה.

"להתחיל! להיכנס למיגרש!" ניתנה ה"הוראה באלחוט. "איאפשר!" הודיע בקול בכייני האחראי, מצדו השני של האיצטדיון,

"נומה נומה..." שר הפרש לטוסו בנסיונות נראשים להשכיבו בפני קהל הצופים במיפגש הפרשים. למרות עייפותו הרבה, הרגיש הסוס בסוח הרבה יותר על הרגליים, הושכב בעמל רב על גבי הדשא.

"לא רוצים לקפוץ!"

מטל-שחר ניסו לעמוד על סוסייהם בשעת הדהירה. מלבד אחד נפלו כולם. שני פרשים ניסו להשכיב את סוסייהם בכוח על הארץ. אבל הסוסיס ביכרו ללעוס את הדשא של האיצטדיון בעמידה. שלושה פרשים אחרים ניסו להעלות את סוסייהם על בסיסי-עץ קטנים. התברר שהבסיסים שהוזמנו היו קטנים מדי והסוסיס עלו עליהם, אחרי ש"דולים רבים, רק ברגליהם הקדמיות. אבל הקהל מחא כפיים.

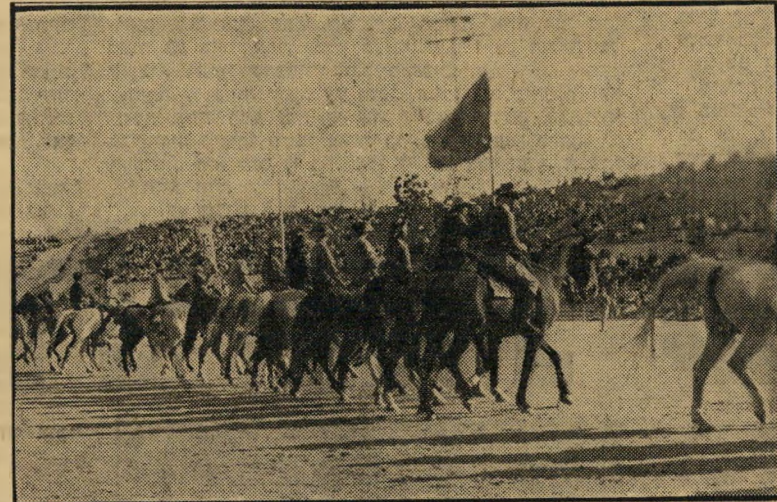
שלושה פרשים ניסו להתמודד בנעיצת רמחים בידות, שהיו תקועים באדמה. הצ"לית רק זה שעצר את הסוס לפני היתד. בדואים ניסו לערוך פאנטזיה, סובבו פעם אחת בסוסייהם את האיצטדיון. סוס אחד נתקל במיתר המחזיק בתורן — והתהפך. השניים האחרים לחצו ביניהם אהז ממאות האנשים שהתרוצצו על המסלול. היתר הפסיקו מיד. לקהל ניתנה הפסקה כדי לנות מהצחוק.

★ ★ ★

אליפות ישראל על גבי סוס

כ ל זה היה אפס לעומת מה שהתרחש הפיקוח. יוסי בנאי, שהתבקש להר"דע על המופעים ברצינות ובמליצות, עשה זאת — אולם סגר מיד את המיקרופון כדי שיוכל לפרוץ בצחוק.

קריאות בהולות הגיעו באלחוט, מדי רגע "תודיעו שפרשי הפארק הלאומי יעברו לפני בימת המוזמנים!" הגיעה פקודה. "מה פית" אום, זה לא בתוכנית!" היתה התשובה. "זה לא חשוב, הם רוצים להצדיע לקרני ניצני" אותו רגע ניכנסו לתא-הפיקוד ארבי (המשך בעמוד 21)

יודשי גרי סופר

נרשמו 60 פרשים כמשתתפים במיפגן באיצטדיון רמת-גן. רובם של פרשים אלה יערוק לשבת על הסוס. בתחרויות עצמן השתתפו רק סוסיס מעטים, וגם הם טיבו לעשות את המוטל עליהם.

אוחזי רמחים ודגלונים, שנראו כאילו יצאו זה עתה מאיזה סרט המוגי של סטיל ב. זה מיל, הסתדרו בשורה מול היציע המרכזי. זה כליכך מצא חן בעיניהם של הסוסיס, עד שכאשר ניתנה להם ההוראה להתפור — סירבו לעשות זאת. אחר כך החלו המפגנים. ארבעה רוכבים

"שני בדואים ברחו לוי", "לאן הם ברחו?" זעק ברשיבטי. "הם הלכו להשתין!" השיב הקול.

כשסיימו הבדואים —, החל המפגן. זה היה מחזה מרהיב. נדמה היה שכל מושכי עגלות-הקרח-והנפט נתקבצו יחד ל"מיפגן. 60 סוסיס ועליהם צבא של פרשים,

שם? שילמדו קודם לשבת על כסא ואחר-כך ישבו על סוס.

ראינו שאין מה להתחכך עם אדם המוכן לוותר על שנת-אחר-הצהריים שלו כדי לראות מחזה של משה לוי ולא הראינו לו את התוכנית הגראנדיוזית.

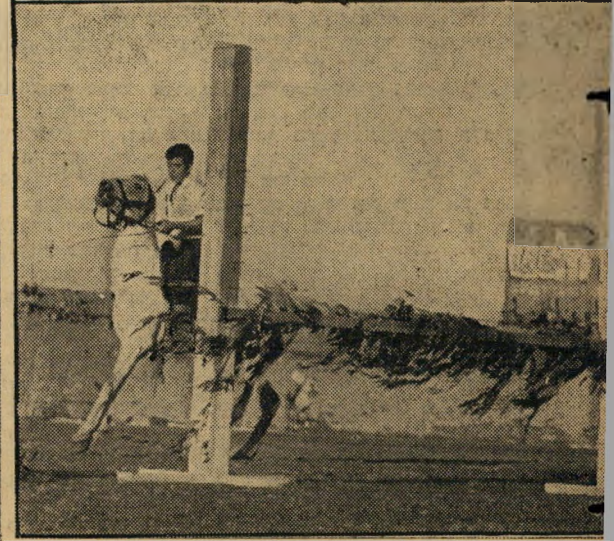
הכל היה מפורש שם כמו בתוכניה של הצגת תיאטרון: שמות הבמאים, האמרגן, המנהל המוסיקאלי, איש יחסי-הציבור, שמות המשתתפים ופרטי-התוכנית. אם למרות כל זאת היה האיצטדיון הרמת-גני זרוע כתמי-אנשים שאופטימיסטים יכלו להעריכם ב"שלושת אלפים איש, הרי אפשר היה לייחס זאת רק לחוסר-התודעה הסוסית של הישראליים.

לא עברה אלא רבע שעה מהמועד שנקבע לפתיחת המיפגן, והתברר שחוסר-האמונה שנמנעו מלבוא לאיצטדיון הפסידו את אחת החזיות המסעירות ביותר של חייהם. אפילו גדול הבמאים שהיה משקיע את מטב כיש"רוננו בביום קומדיה, לא היה מצליח להפיק פארסה משעשעת כליכך על סוסיס ופרשים כמו זו שהתגלתה באיצטדיון המרויק.

★ ★ ★

כמו במרטימתה

ז ה התחיל כמו בסרט מתח. הכל היה מוכן לפתיחה. ליד המיקרופון המתין יוסי בנאי, כדי להכריז על תחילת המיפגן, ושלמה ברשיבטי, שבתוכניה הופיע כבמאי המפגן, התקשר באלחוט עם הפרשים שהמ"תינו בקוצר-ריות מאחורי האיצטדיון. "עוד לא התחיל! עוד לא התחיל!" פקדו מארגני המיפגן, "אשכול צריך להגיע בכל רגע". חלפו עשר דקות. "עוד מעט, אשכול

הסוס שלא רצה לעבור על גבי המיכשולים, בדומה לשאר חבריו. בתמונה מימין הוא נראה עוקף את המיכשול מהצד. באמצע נראה הסוס כשהוא מרים ראשו, מטרב בכל תוקף לפקוץ. בתמונה משמאל